Rentar els peus

No sé si tinc la humilitat suficient
per posar-me jo a rentar els peus als meus germans,
als que conec i als que no conec.
Vull servir, és veritat,
però no m'agrada gens quedar-me sol,
que ningú s'adoni del que faig,
afrontar-jo sol, sense que ningú em segueixi,
em doni suport o m'animi.
Però cada vegada que veig aigua,
sento amb força una trucada dins de mi
a ser com Jesús, un servidor.
Aquest gest segueix sent molt difícil,
i viure el Dijous Sant segueix sent complicat,
perquè la paraula 'amor' té forma de tovallola
entre les meves mans,
i la cara de l'altre se'm dibuixa amb els seus peus cansats.

(Cuaderno Pascua 2013, Equipo Pastoral Juvenil Vocacional Redentorista PJVR)